

Tämä on alkuperäisen artikkelin käsikirjoitusversio.

Alkuperäinen artikkeli:

Imppola, J. 2018. Kiinalainen saastatsunami, 1 penni 1882. Numismaatikko 54 (5), 192–193.

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

www.seamk.fi

verkkolehti.seamk.fi

Teksti ja kuvat Jorma J. Imppola

Kiinalainen saastatsunami, 1 penni 1882

Kuluvan vuoden syyskuun alussa arvioitavakseni tuli varsin hyvälaatuinen kiinalainen tekele 1 pennin rahasta 1882.

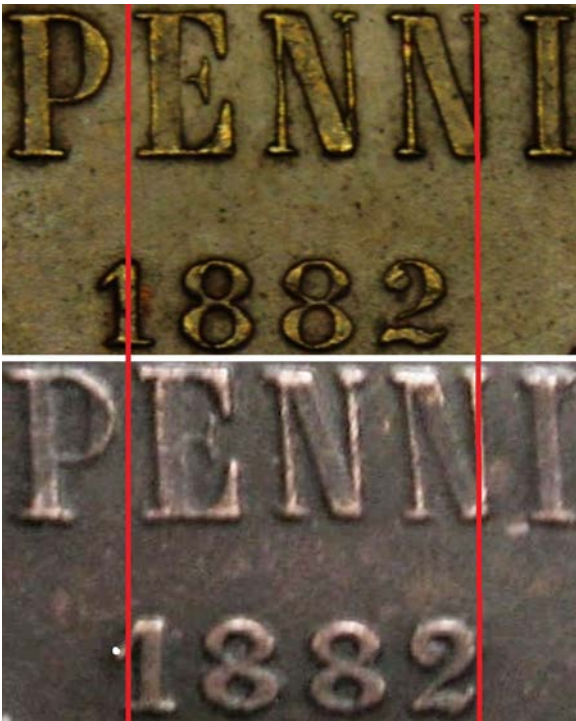
Kuva 1. Aito ja kopioitu 1 penni 1882, aidon arvo- ja tunnuspuoli vasemmalla, tekeleen oikealla. Tekeleen arvopuoli on suorastaan pelottavan hyvä, mutta tunnuspuolten vertailu paljastaa selkeästi tekeleen laadun huonommaksi.

Tekele painaa 1,75 grammaa, eli verrattuna aidon rahan normipainoon 1,28 grammaa on se miltei puoli grammaa eli noin 40% ylipainoinen. Tämän 40% ylipainon takia on raha merkittävästi aitoa paksumpi, mikä ilmenee selkeästi kuvan 2 vertailusta.

Kuva 2. Rahojen paksuuden vertailua. Aito raha ylinnä, tekele alinna. Kuten kuvasta selvästi huomaa, on tekele huomattavasti aitoa rahaa paksumpi.

Tekeleen arvopuoli, vaikka onkin varsin hyvin tehty, poikkeaa kuitenkin aidon rahan arvopuolesta.

Kuva 3. Sana PENNI ja vuosiluvun 1882 suhteiden vertailua. Aito ylinnä, tekele alinna. Huomaa punaisten korostusviivojen havainnollistama vuosiluvun liian oikealla oleva kohdistus.

Kuva 3. Tunnuspuolten vertailua. Aito raha vasemmalla, tekele oikealla. Huomaa kuvan aidon rahan yksityiskohta 1, eli katko monogrammin alavasemmassa kiemurassa, joka esiintyy varsin yleisesti – mutta ei aina. Tekeleessä ei tätä katkoa ole. Sen sijaan monogrammin kiemuroiden pitäisi olla muuten eheitä (yksityiskohta 2), mitä tekeleen kiemurat eivät ole. Muutenkin on tekeleen tunnuspuolen kaiverrustyö/lyöntijälki huomattavan hentoista aitoon verrattuna. Tämä näkyy erityisesti reunahelmissä ja monogrammin roomalaisessa numerailissa III.

Tämä tekele oli jo tulossa aitona huutokauppaan, mutta sen poikkeuksellinen reunakurouma (katso kuva 1, arvopuolella noin kello 11; tunnuspuolella noin kello 1) johti tarkempaan tarkasteluun ja tekeleeksi toteamiseen. Koska tekele on varsin hyvin tehty, ei pelkkä oikean kaltainen ulkonäkö siis todista mitään rahan aitoudesta. Vähintään punnitseminen alkaa siis olla tarpeen jo näiden autonomian aikaisten kuparipennienkin kanssa. Jos ei tarkkaa vaakaa ole käsillä, jää ainoaksi aistinvaraiseksi tunnistuskeinoksi paksuuden vertailu muihin penneihin. Tekeleet ovat selkeästi aitoja pennejä paksumpia.